

frimodigt udtalte Haabet om, at Obersten vilde faa Øjet op for den fremsatte Tankes overordentlige nationale Betydning, og tilføjede, at han i saa Fald vilde anmode om Tilladelse til ved Lejlighed at forelægge ham det samlede Udkast med dets udførligere planlagte Detailler i Forventning om at faa det hele antaget til snarlig Offentliggørelse i Foreningens Tidsskrift.

Der var nu imidlertid hengaaet saa lang Tid, at han allerede havde opgivet Tanken om at modtage noget Svar. Men en Dag kort efter Francisas Bortrejse, da han i trist Sindsstemning vendte hjem efter en ensom Spaseretur ad de Veje, som Mindet om hende havde gjort hellige for ham, fandt han paa sit Bord et Brev fra Obersten, hvori denne meddelte, at han »ikke uden Interesse« havde gjort sig bekendt med hans Arbejde, samt i elskværdige Ord anmodede ham om en Dag at se ind til ham i hans Modtagelsestid, for at de kunde forhandle nærmere om Sagen.

Saasnart Per havde læst denne Skrivelse, bankede han med Bagen af sin Haand op paa Loftet, hvilket var Tegnet til, at Trine skulde komme ned.

»Kald paa de Gamle!« kommanderede han, næsten før hun havde aabnet Døren.

Derpaa tog han en Vinflaske frem fra Bunden af sit Klædeskab, opstillede tre Glas i Række paa Bordet og fyldte dem.